

§ 17. W partiach politycznych, organizacjach społecznych i w związkach zawodowych wypłata rekompensaty pracownikom dokonywana jest w ciężar środków tych zakładów. Rekompensata przypadająca dla członków rodzin i innych osób pozostających na utrzymaniu pracowników podlega rozliczeniu z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w ciężar należnych składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 18. 1. Jednostki i zakłady budżetowe, które prowadzą działalność polegającą między innymi na wydawaniu posiłków, stosują skorygowane normy budżetowe, ustalone zarządzeniem Ministra Finansów wydanym na podstawie § 4 ust. 2 pkt 2 uchwały oraz skorygowane stawki odpłatności ustalone na podstawie § 4 ust. 1 uchwały.

2. Środki uzyskane z odpłatności (ust. 1) jednostki budżetowe zarachowują na rachunek dochodów budżetowych zgodnie z ogólnymi zasadami budżetowymi, a jednostki budżetowe prowadzące działalność w ramach środków specjalnych i zakłady budżetowe — na rachunek środków pozabudżetowych.

§ 19. 1. Zwiększone wydatki w jednostkach budżetowych objętych budżetem centralnym pokrywa się ze środków budżetu centralnego, a w jednostkach budżetowych objętych budżetem terenowym — ze środków właściwego budżetu terenowego.

2. Zwiększone koszty zakładów budżetowych podlegają pokryciu ze środków własnych pochodzących z uzyskanej odpłatności za posiłki, a jeżeli posiłki wydawane są nieodpłatnie lub tylko za częściową odpłatnością — różnica podlega pokryciu ze środków właściwego budżetu.

§ 20. 1. Ministrowie i wojewodowie (prezydenci miast stopnia wojewódzkiego) przedstawiają Ministrowi Finansów za pośrednictwem resortów koordynujących, w terminie do dnia 30 września 1981 r., wnioski w sprawie zwiększenia kredytów budżetowych na pokrycie kosztów rekompensaty, zwiększonych wydatków na żywienie w jednostkach budżetowych i wydatków na zasiłki stałe, o których mowa w § 11, jak również z tytułu ewentualnej dotacji dla zakładów budżetowych — wraz z odpowiednim uzasadnieniem kalkulacyjnym.

2. Do czasu dokonania odpowiednich zmian z tytułów, o których mowa w ust. 1, we właściwych budżetach (centralnym i terenowych) jednostki budżetowe uruchamiają — bez otwarcia kredytów — niezbędne środki budżetowe na pokrycie wydatków (kosztów) wymienionych w ust. 1, obciążając nimi rachunek wydatków budżeto-

wych we właściwych podziałkach klasyfikacji budżetowej działowej i rozdziałowej i odpowiednie paragrafy wydatków rzeczowych oraz dotacje, a w zakresie rekompensaty wypłacanej pracownikom i osobom uprawnionym — nowy § 16 „Rekompensata z tytułu podwyżki cen”.

§ 21. Jednostki nie będące jednostkami i zakładami budżetowymi pokrywają zwiększone wydatki wynikające z podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych ze środków własnych i opłat pobieranych za posiłki.

§ 22. W zbiorowym żywieniu przyzakładowym zakłady pracy ustala nowe opłaty za korzystanie ze stołówek pracowniczych i żywienia przyzakładowego w zakładach gastronomicznych sieci otwartej, stosując zasadę pokrywania przez korzystających z tych usług pełnego kosztu przetworów zbożowych wchodzących w skład posiłków, liczonych po cenach detalicznych.

§ 23. W działalności Funduszu Wczasów Pracowniczych oraz zakładowej działalności socjalnej finansowanej ze środków zakładowego funduszu socjalnego, polegającej między innymi na wydawaniu posiłków, stosuje się odpowiednio podwyższone stawki odpłatności za te posiłki zgodnie z ustaleniami, o których mowa w § 18 ust. 1, oraz zgodnie z zasadą pokrywania przez korzystającego z posiłków pełnego kosztu przetworów zbożowych wchodzących w ich skład, liczonych po cenach detalicznych.

§ 24. 1. Podwyższone stawki odpłatności obowiązują od dnia 1 września 1981 r. i mają zastosowanie do osób uiszczających opłaty po tym dniu.

2. Skutki finansowe wynikające z pobrania przed dniem 1 września 1981 r. od usługobiorców opłat niższych niż obowiązujące od tego dnia pokrywa się:

- 1) w jednostkach i zakładach budżetowych — ze środków budżetu Państwa,
- 2) w zbiorowym żywieniu przyzakładowym — ze środków zakładów pracy,
- 3) w zakładowej działalności socjalnej — ze środków zakładowego funduszu socjalnego, a w działalności Funduszu Wczasów Pracowniczych — ze środków zakładowego funduszu socjalnego bądź ze środków własnych.

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1981 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: A. Rajkiewicz
Minister Finansów: M. Krzak

202

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW HANDLU ZAGRANICZNEGO ORAZ FINANSÓW

z dnia 20 sierpnia 1981 r.

w sprawie zezwolenia na sprzedaż w obrocie towarowym z zagranicą dzieł sztuki, instrumentów lutniczych i wyrobów rzemiosła artystycznego.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1, art. 19 ust. 2 oraz art. 23 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się osobom określonym w ust. 2 na sprzedaż w obrocie towarowym z zagranicą dzieł sztuki plastycznej i fotograficznej, instrumentów lutniczych i wy-

robów rzemiosła artystycznego na warunkach określonych w zarządzeniu.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy sprzedaży:

- 1) dzieł sztuki plastycznej, wykonanych przez artystów plastyków będących członkami Związku Polskich Ar-

- tystów Plastików, przez absolwentów wyższych szkół plastycznych oraz przez osoby posiadające zaświadczenie Ministra Kultury i Sztuki, stwierdzające wykonywanie zawodu artysty plastyka,
- 2) dzieł sztuki fotograficznej, wykonanych przez artystów fotografików będących członkami Związku Polskich Artystów Fotografików oraz przez osoby posiadające zaświadczenie Ministra Kultury i Sztuki, stwierdzające wykonywanie zawodu artysty fotografa,
  - 3) instrumentów lutniczych, wykonanych przez artystów lutników będących członkami Związku Polskich Artystów Lutników oraz przez absolwentów sekcji lutniczych wyższych szkół muzycznych,
  - 4) wyrobów o charakterze artystycznym, wykonanych przez osoby, które uzyskały tytuł mistrza rzemiosła artystycznego, nadany przez Ministra Kultury i Sztuki na zasadach określonych w uchwale nr 127 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1977 r. w sprawie rozwoju rzemiosł artystycznych (Monitor Polski Nr 24, poz. 121).

3. Użyte w zarządzeniu określenie „osoby uprawnione” oznacza osoby, o których mowa w ust. 2.

§ 2. 1. Osoby uprawnione mogą dokonywać sprzedaży w obrocie towarowym z zagranicą dzieł sztuki plastycznej i fotograficznej oraz instrumentów lutniczych za pośrednictwem Centrali Handlu Zagranicznego „Ars Polona”, zwaney dalej „Ars Polona”.

2. Osoby uprawnione mogą dokonywać sprzedaży w obrocie towarowym z zagranicą wyrobów rzemiosła artystycznego za pośrednictwem Biura Handlu Zagranicznego „Remex”, zwanego dalej „Remex”, lub za pośrednictwem Ars Polona.

§ 3. 1. Ars Polona i Remex dokonują rozliczeń z osobami uprawnionymi z tytułu sprzedaży przedmiotów, o

których mowa w § 1 ust. 2, stosownie do umowy zawartej z osobą uprawnioną, według następujących zasad:

- 1) cena sprzedaży ustaloną w złotych wypłacana jest osobie uprawnionej albo
- 2) 50% ceny sprzedaży ustalonej w walucie obcej przekazywane jest na rachunek bankowy „A” w walucie wymiennej lub na rachunek bankowy „S” w walutach państw socjalistycznych, prowadzony na imię osoby uprawnionej, a pozostałe 50% wypłacane jest osobie uprawnionej w złotych według obowiązującego kursu ustalonego przez Narodowy Bank Polski.

2. Ars Polona i Remex pobierają prowizję od sprzedaży, obliczoną od ceny sprzedaży (ust. 1 pkt 1 lub pkt 2), potrącaną z należności wypłacanej osobie uprawnionej w złotych.

3. Kwoty przekazane na oprocentowane rachunki bankowe „A” i „S” osób uprawnionych nie podlegają zaliczeniu na wpływy dewizowe Ars Polona i Remex z tytułu eksportu.

§ 4. Sprzedaż przez osoby uprawnione w obrocie towarowym z zagranicą dzieł sztuki plastycznej i fotograficznej, instrumentów lutniczych i wyrobów rzemiosła artystycznego na warunkach innych niż określone w zarządzeniu wymaga odrębnego zezwolenia dewizowego.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministrów Handlu Zagranicznego i Finansów z dnia 4 stycznia 1962 r. w sprawie zezwolenia dewizowego dla artystów plastików na sprzedaż niektórych dzieł sztuki w obrocie z zagranicą oraz dysponowania należnościami z tego tytułu (Monitor Polski z 1962 r. Nr 9, poz. 31 i z 1973 r. Nr 12, poz. 73).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *R. KarSKI*
Minister Finansów: *M. Krzak*

203

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 25 sierpnia 1981 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie kontroli jakości materiału siewnego.

Na podstawie art. 10 ust. 3 i art. 14 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 27 czerwca 1980 r. w sprawie kontroli jakości materiału siewnego (Monitor Polski Nr 17, poz. 85) załącznik nr 1

otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

w z. *A. Kaćala*